

Uredništvo:

Schillerjeva cesta št. 3,
dvorišču, I. nadstropje.

Rekopisi se ne vračajo.

List izhaja vsak dan razun ne-
delj in praznikov ob 4. uri
popoldne.

Sklep uredništva ob 11. uri
dopoldne.

Nefrankirani dopisi se ne
sprejemajo.

Anonimni dopisi se ne uva-
žujejo.

NARODNI**DNEVNIK****Upravništvo:**

Schillerjeva cesta št. 3.

Naročnina znaša za avstro-
ogerske dežele:

celoletno . . . K 25—
polletno . . . K 12-50
četrtno . . . K 6-30
mesečno . . . K 2-10

Za Nemčijo:

celoletno . . . K 28—

za vse druge de-

žele i. Ameriko K 30—

Naročnina se pošilja vnaprej.

Za oglase (Inserate) se

plačuje od četrstopenne

petit vrste po 12 h, za

večkratni natis primeren

popust.

Posamezna št. stane 10 h.

Štev. 94.

Telefonska številka 65.

Celje, v sredo, 27. aprila 1910.

Cekovni račun 48.817.

Leto II.

Nekoliko bilance.

V Mariboru, 25. aprila.

Klerikalci so danes politično najmočnejša stran-
ka na Sp. Štajerskem. Ali so to zadnja tri leta po-
stali? Ne: prevzeli so samo pozicije, katere je pred
njimi zavzemala konservativna stranka. Stara na-
vada, tradicije so jim pripeljale tisoče in tisoče ljudi
v naročje, katerih ne moremo imenovati klerikalcev
čiste barve, a kateri mislijo, da so samo v tem tabo-
ru dobro zavarovane koristi našega naroda in kme-
čkega stanu. Vse te tisoče, vse stare tradicije kon-
servativne stranke in vse sadove petdesetletnega
političnega dela uživajo sedaj mladi, širokovestni
politikastri, ki imajo veliko več smisla za denar in
častna mesta, ko pa za vero in narodne svetinje, ka-
tere po zatrdilih svojih listov tako sveto branijo. In
kar se tiče njihovih listov: kaj bi bila danes kleri-
kalna stranka brez »Slov. Gospodarja«? Ta list so
svoj čas širili, podpirali in utrjevali vsi spodnješ-
tajski Slovenci; danes nima nobenega drugega dela
kakor da priobčuje izlive podivjanosti in srčne su-
rovosti mladih kaplanov na učiteljstvo in drugo ra-
zumništvo, katero ga je svoj čas spravilo na noge.

Kdor ima količkaj odprte oči, lahko dandanes
vidi marsikaj žalostnega ne le na Sp. Štajerskem,
temveč po celim Slovenskem. Komaj so se ločili
mlajši napredni in starejši konservativni elementi
od klerikalcev Koroškega in Napotnikovega kalibra,
je takoj prenehalo pri klerikalcih vsako narodno in
smotreno gospodarsko delo. Po narodno zelo ogro-
ženih mestih so izstopili vsi duhovniki in nekateri
njihovi posvetni pristaši, kateri se jih drže bolj za-
radi kšefta kakor iz prepričanja, iz narodnih dru-
štev in vseh narodnih organizacij; dočim plačuje in
nosi narodno občinstvo, osobito razumništvo, po
teh krajih ogromen narodni davek, kupičijo in gra-
bijo duhovniki denar za se. Kajti za njihovo stranko
in časopisje so si ustanovili lasten »obrambni« sklad,
pomagajo pa si tudi z doneski denarnih zavodov, ka-
tere so po mestih na veliko veselje Nemcev ustano-
vili proti starim narodnim posojilnicam. Kot stare-
ga narodnjaka, ki sem prebil že marsikatero bridko
uro v boju proti Nemcem, me je v srce zabolelo, ko
sem čital v vašem listu, da je pokazal nek celjski
duhovnik nabiralcu za narodna društva — figo! Ali
je mogoča tolika strankarska strast in tolika posuro-
velost?

Kako ogorčenje je nastalo pri nas vsled kleri-
kalne taktike in boja proti Ciril-Methodovi družbi!
Ne rekel bi nič, ako bi klerikalci, to se pravi, duhov-
niki, sami kaj storili! V Mariboru je celi polk samih
duhovnikov slov. pokoljenja in bi se moral zdatno
poznati njih gospodarski vpliv v mestu ter politično-
narodni vpliv v okolici. Ali v mestu so duhovniki
in vsi duhovniški zavodi najzvestejši odjemalci —
Nemcev, v okolici pa tudi store prav malo ali ničesar.
Dočim dela slov. razumništvo prav pridno v

mestu po svojih skromnih močeh — vidimo kleri-
kalce kvečjemu po gostilnah kvartati in popivati.
Duhovniki imajo nedvomno vpliv v Pobrežju, Novi
vasi, Radvini, Leitersbergu, Krčevini itd. Zakaj ne
delajo? Ako imajo žalosten pogum nastopati proti
slov. naprednjakom v slovenskih krajih takorekoč
do krvi — zakaj ne store istega proti Nemcem?
Ali pa se ravna po načelu, katerega je proglasil
naš »slovenski« škof, da jim morajo biti nemški ka-
toličani ljubši kot Slovenci neklerikalnega politične-
ga prepričanja?

Pa napisal sem na čelo svojega dopisa: neko-
liko bilance! Nisem se udeležil volilnega boja 1.1907
in 1909: samo gledal in poslušal sem. Sodim, da se
od mlade napredne opozicije, ki še le išče svojo pot
in ki ima predvsem nalogo kritikovati, ne more za-
htevati pozitivnega dela. Pač pa od velike in močne
klerikalne stranke, ki je podedovala ves vpliv in vso
moč prejšnje konservativne. Pa — ali se je kaj sto-
rilo? Žalibog — ničesar. Prva tri leta klerikalne
vlade so jalova v vsakem oziru.

Klerikalci so čutili tok časa in so skušali staro,
malko okorno in nedemokratično konservativno
stranko preleviti v moderno, demokratično, katera
bi se bavila v prvi vrsti s socialnimi vprašanji.
Toda prišla je samo povleka — vse drugo je pa osto-
lo pri starem. Ni volje ni znanja! Moj Bog, kako naj
razume Korošec take stvari, ker se ni nikoli niti
najmanj bavil s socialnimi in narodnogospodarski-
mi vedami? Njegovo obzorje ne sega preko plitvih
časniških člankov — in on je gonilna sila! Pomisli-
mo samo na blamažo pri socialnem zavarovanju.
Pridigali so kmetom, obrtnikom in delavcem, da
morajo biti na starost zavarovani: odkod vzeti de-
nar, kakšen bi naj bil ustroj te zavarovalnice sploh
— ni vedel nikdo. Saj se ni zdelo nikomur izmed
vodjev klerikalne stranke vredno, da bi se poučil o
enakem zavodu v Nemčiji in o zakonskih načrtih
Körberjevih! In prišla je blamaža, ker je morala
priti. Isto tako je bilo še le pred kratkim z autono-
mijo. Ali je dr. Korošec ali dr. Benkovič preštudiral,
kolika je naša davčna moč, koliki bi bili izdatki,
kaka bi bila naša samouprava? Slišali ali čitali ni-
smo ničesar; njima in vsem drugim klerikalnim du-
ševnim revčkom, ki so »voditelji« slov. naroda v
boju proti Gradcu, je bila autonomija in klic »proč
od Grada« le prazen zvok...

Političnih neuspehov v Gradcu in na Dunaju se
skoraj niti ne upam dotikati. Na Dunaju se je lansko
leto vsled kranjske požrešnosti po mandatih zamu-
dila lepa prilika častnega premirja, v Gradcu pa le-
zemo vedno bolj navzdol. Kaj je pač sramotnejšega,
ko iti po polletnem praznem boju pod kaudinski ja-
rem? In to — prostovoljno ter brez vsakih trdnih
garancij, da bode v bodočnosti bolje? Kakor vsi sta-
rejši (in tudi mlajši, op. ur.) narodni bojovníki sma-
tram uradniško vprašanje na južnem Štajerju za

merodajno v narodnem oziru, zlasti glede osvojitve
manjših trgov in mest. Kaj so dosegli tu klerikalci?
Pod Beckom so pustili pasirati celo vrsto imenovanj,
samo za to, da je ustavilo državno pravdnštvo za-
sledovanje dr. Povaleja... V ostalem pa podpirajo
denuncijantstvo slov. učiteljev in uradnikov, kjer le
morejo. Še pred dobrim mescem smo slišali, da je
slov. duhovnik denunciral iz strankarskega sovra-
štva slovenskega učitelja v zelo važnem obmejnem
kraju in je v Gradcu zahteval njegovo premestitev,
dasi je dobro vedel, da pride za učitelja Nemec...

Koliko bi imel še človek povedati! Ali prihajam
k zaključku: **klerikalci so najnevarnejša rak-rana
na našem narodnem telesu.** Potrebno je za to, da
pustimo vse morebiti malenkostne osebne ozire in
se združimo vsi proti klerikalni elementi v bojno
vrsto proti klerikalizmu. Kajti ako še čutimo iskričo
rodoljubja in ljubezni do naroda v sebi — potem ne
smemo ostati pasivni in mrtvi, da nas ne zadene za
težke izgube, soodgovornost. Misel, da bi bilo mo-
goče z zgubljenimi in moralno docela propadlimi
klerikalci skupno delo — je neizvedljiva. Kdor ni
zasebno in javno poštenjak — in kdor ne zasleduje
čistih ciljev, s tistim je skupno delo nemogoče.

Op. uredn. Priobčujemo ta članek iz vrst sta-
rejših rodoljubov, ker je iz njega razviden zanimiv
duševni proces, ki se vrši v vrstah teh mož. K izva-
janjem g. dopisnika se ob priliki povrnemo.

Politična kronika.**PRORAČUNSKI ODSEK.**

Proračunski odsek je obravnaval včeraj po-
glavja dvor, dvorna pisarna, državni zbor in dr-
žavno sodišče in se je jel baviti s postavko minister-
ski svet in upravno sodišče. — Posl. Okuniewski in
Choc sta se pritoževala, da se cesar obnaša hladno
proti Rumunom in Čehom. Bienenrth je to trditev
pobijal. Posl. Korošec je rekel, da bodo Slovenci gla-
sovali navzlic vsemu nasprotstvu proti vladi za po-
stavko dvor in dvorna pisarna. Ne bi pa škodovalo,
ako bi se o tej priliki omenilo cesarjevo darilo za
nemški gledališče v Ljubljani... Nato so razni go-
vorniki izrazili svoje želje glede državnega zbora;
sklenilo se je postaviti spom. kip dr. Luegerju (Rie-
gerjev se bode postavil letošnje poletje), nadalje
sprejeti več stenografov za nemške govore v par-
lamentu in zahtevati, da morajo biti parl. uradniki
in sluge poleg nemškega še zmožni vsaj jednega ne-
nemškega jezika. — V debati o min. svetu je podal
dr. Korošec svoje pritožbe proti finančnemu, nauč-
nemu in pravosodnemu ministru. Malik mu je v
znanem »Štajerčevem tonu« odgovarjal. — Prihodnja
seja prorač. odseka se vrši danes.

LISTEK.**Oče Kondelik in ženin
Vejvara.**

15

Ceški spisal Ignát Herrmann. —

Z avtorjevim dovoljenjem poslovenil Stanko Svetina.

Slednjič na večer je zazvenel tresoč se glas
»sokolovke«, poziv k nastopu, znamenje za odhod v
Prago.

»In mi pojdemo počasi na vlak«, je rekla gospa
Kondelikova, kateri je bilo žal, da je ta krasni dan
tako hitro minil.

»Ne, Beti,« je razsodil naglo mojster Kondelik.
»Gremo peš s sokoli! Uvrstimo se zadaj za njimi in
napravimo prvo vajo...«

Tako so torej »tolkli« peš. In res, gospodu Kon-
deliku je šlo izvrstno. Da, to dela veljaven, enakome-
ren korak!

Vejvara je pazil na pohodu pozorno, da bi se
mu rodbina Kondelikova ne izgubila izpred oči, in
kadar je le mogel, je odskočil iz vrste, da bi sprego-
voril kake besedico z gospodom Kondelikom, glav-
na stvar pa je bila seveda, da bi se približal Pepici
Kondelikovi. Vejvara je bil s celim srcem vdan so-
kolstvu; toda v tem srcu je bilo še dosti mesta ka-
mor bi se lahko skrila glavica gospodične Pepice —
cela njena mila postava.

Mojster je korakal za poslednjo vrsto sokolov
in je imel pod levo pazduho drago polovico, z des-
nico pa je visoko držal dežnik kakor meč. Pepica je
stopicala ob očetovi strani in si je ravnokar zme-

šala korak. Gospod Kondelik je videl pravzaprav da-
nes prvič sokole tako od blizu in vse mu je ugajalo
na njih. Opazil je, kako so načelnik in njega prito-
niki ogledovali tok, kako so ravnali štiristop in kako
so zdajpazdaj veleli: »štiristop na desno,« — ura-
vnati korak itd. In ko je gospodična Pepica zgrešila
korak in je šla kakor kokoš, tu je že velel Kondelik
sam: »Pepica, uravnati korak!« — pri čemer je Pe-
pica od sramote zardela in Vejvara blaženo smehljaj.
Ah, on vzgoji iz mojstra Kondelika sokola in — iz
gospodične Pepice sokolico!

Na potu je zvedel Vejvara, da Kondelikovi sta-
nujejo v Ječni ulici, kar se mu je dobro vjemalo, za-
kak šli bodo skoro do Sokolskega doma, kjer se
odloži prapor. In ko je mojster Kondelik omenil, da
bi rad šel s svojimi še kam na kozarec dobrega
piva in da naj bi šel tudi Vejvara z njimi, je bil mla-
denič ves srečen. Zakaj bi pa ne šel z veselim sob-
nim slikarjem, katerega je pridobil za sokolstvo, za-
kak bi ne šel z gospodično Pepico, ki si jo je upal
pridobiti zase — ampak ne, tako daleč se ni upal niti
misлити!

Pot se je krčila in še predno so se nadejali, so
bili pri Sokolskem domu. Prapor so oddali, načelnik
je zaklical »razid!« in gospod Kondelik se je »raz-
šel« s svojo rodbino k Pokornemu v Ječno ulico,
Vejvara je šel za pol koraka zadaj, boječe in zopet
ves vesel. Šel je danes prvič »z rodbino«, in ko je
sedel poleg Kondelikovih na vrtu pod verando, je
čutil na sebi poglede vseh navzočih in na tistem je
slišal njih vprašanja: »Kdo pa sedi tam s Konde-
likovimi?«

Bil je neizmerno srečen in zopet razmišljen, rad

bi se bil smejal in zopet za trenutek so se odzivala
v njem strune, neizrečeno sentimentalne, žejen je bil
in ni mogel piti, skrivaj je gledal Pepico in povešal
oči pred gospo Kondelikovo, vriskal bi bil, a za tre-
notek je zatolklo v njem srce boječe: ali niso to sa-
mo sanje? — Ali sem to jaz?

In ko je mojster Kondelik opazil, da se gostje o-
bračajo k njegovi mizi, od katere se je bliščala na
vrt rdeča srajca Vejvarova, je bil ponosen na »svo-
jega sokola«, in oziral se je okoli sebe in je na tistem
rekel vsem: »No, le počakajte — ko me ne zagle-
date!«

Bilo je po polnoči, ko so vstali, da odidejo in
Vejvara je bil srečen, da jih je smel spremljati. Pred
hišo se je vstopil Kondelik in se je naglo obrnil k
Vejvaru:

»Slišite, prijatelji, kaj pa, ali morete jutri za tre-
notek popustiti, da bi šli z menoj k temu Vavrušku?
Vi že to znate naročiti in ukazati, kako mora vse
biti in morate mi nasvetovati kakega čevljarja za-
stran teh sokolskih škornjev...«

»O prosim, gospod«, je odvrnil zelo vljudno
Vejvara, »te prav dobro naredi čevljar Krakora, ki je
tudi brat. Bodite brez skrbi. Ako dovolite, jaz bi
lahko popoldne po obedu...« In dodal je še neko-
liko boječe: »Samo, kje naj vas dobim, gospod...«

»Kje me najdete!« je vzkliknil veseli mojster.
Kje pa drugje kot doma! Tukajle v tej baraki, v dru-
gem nastropju na desno od stopnic, imam tam vizit-
ko. Samo da pridete gotovo, da bom imel vse to ob
pravem času.«

No, to je bilo pa že čez mero! Najpredržnejše
nade Vejvarove so se kar skrile pred tem nepriča-

ODSEK ZA DRŽAVNE USLUŽBENCE.

je sprejel v včerajšnji seji sledečo resolucijo: Sodnike se mora izločiti iz službene pragmatike in se mora njihove razmere posebej urediti. Tistih pravic, katere so zajamčene drž. uslužbencem, po temelju državnih zakonov, se službena pragmatika ne sme dotikati.

URADNI JEZIK PRI SODNIJAH.

Najvišje sodišče je izreklo, da je stvar sodnika določiti, v katerem jeziku se naj obravnava in se piše zapisnik. Doslej se je mislilo, da v tej stvari odloča pravosodno ministerstvo. Mislimo, da vedo slovenski sodniki, kaj je njihova dolžnost in da bodo odslej v jezikovnem oziru doslednejši kot so bili žalibože mnogokrat do sedaj. Od nemških sodnikov na slov. Štajerju pa bomo tudi odslej energično zahtevali z ozirom na § 19 za se slov. obravnave in slov. zapisnike.

VSTAJA V ALBANIJI.

Ker so pretrgane skoraj vse zveze s Kosovim poljem in gornjo Albanijo, koder divja sedaj vstaja, je zelo težko dobiti zanesljivih poročil. — Iz Soluna javljajo, da je napadel Šefket paša s 25 bataljoni in tremi baterijami važno postojanko Albancev pri Kačaniku, kjer Albanci obvladujejo železnico Skopje-Mitrovica. Tudi iz Skoplja je 10 tisoč turških vojakov na poti proti vstašem. — O bitki na sedlu Černajevo poročajo turški viri, da so bili tepeni Albanci. — V dunajskem ministerstvu za zunanje zadeve so mnenja, da ima gibanje v Albaniji zelo resen značaj in bode treba najmanj 40 tisoč mož za pomirjenje dežele.

LLOYD-GEORGEV PRORAČUN.

je sprejela angleška poslanska zbornica s328 proti 242 glasovi opozicije v drugem čitanju. O tem zanimivem proračunu, ki je združen z dalekosežno reformo angleških državnih financ, smo že obširno pisali. —

DOPOLNILNE VOLITVE NA HRVATSKEM.

Pri včerajšnjih dopolnilnih volitvah v Zemunu je bil izvoljen podban Chavrak, v Ogulinu pa veletržec pl. Šipuš, oba kandidata hrv.-srbske koalicije.

Štajerske novice.

Volitve v šmarski okrajni zastop. Pri včerajšnji volitvi v skupini veleposestva so izvoljeni gg.: Jakob Zdolšek iz Okroga, Jožef Mlakar, Franc Senica in Anton Podgoršek s Ponikve, dr. Jos. Georg in Fr. Ferlinc iz Šmarja, Flor. Goleš iz Št. Vida in dr. Jos. Karlovšek iz Celja. Danes volita oba trga 9 zastopnikov; ker bodo tudi v tej skupini izvoljeni naprednjaki, je napredna večina v okr. zastopu ter s tem v okr. šolskem svetu tudi v naprej zagotovljena. Jutri volijo kmečke občine. Župniki in kaplani so si sicer pridno brusili pête, pa bodo najbrž tudi v tej skupini ostali »liberalci« gospodari. Krščansko-socialni tečaj v Šmarju, na katerem se je učilo, da morajo klerikalci tudi vse okrajne zastope dobiti v roke, še v šmarskem okraju za letos enkrat ni obrodil sadu.

a Seja izvrševalnega odbora Nar. stranke se vrši jutri, v četrtek, ob 8. uri zvečer v rdeči sobi »Narodnega doma« v Celju.

Na naslov c. kr. deželnega šolskega sveta v Gradcu. C. kr. deželni šolski svet v Gradcu si usojamo uljudno vprašati: 1. Ali je v zakonu utemeljeno, da gre okrajni šolski nadzornik povodom nadzorovanja šole v župnišče po informacije o učiteljskem osebju? 2. Ali je c. kr. deželni šolski svet v Gradcu voljan posredovati, da pri kvalifikaciji učiteljstva v bodoče ne bode na take in enake načine sodelovala duhovščina, ker bi se s tem vzgojilo grdo in v mnogih slučajih za učiteljstvo usodepolno ovaduštvo? 3. Zakaj se ne odpravi stara cokla — tajna kvalifikacija — ko je vendar znano, da kak analfabet

bet dostikrat (zlasti pri kompetencah) natanko pozna kvalifikacijo učitelja, medtem ko dotičnik nima niti pojma o tem, nadzornik sam pa v župnišču učitelja že prej opiše, še predno je zagledala sodba o njegovem trudapolnem delovanju beli papir?

a Kegljaški klub »Lipa« v Celju ima kegljanje danes ter vsako sredo zvečer ob 8. uri v »Skalni kleti«. — Kegljavci so vljudno vabijo.

a Družabni večer priredi Narodna godba zopet prihodnjo soboto večer, na kar že danes opozarjamo vse celjske Slovenke in Slovence.

a Klubu slov. napr. akademikov v Celju je blagovolila Posojilnica v Celju darovati 30 K. Za ta velikodušen dar se odbor tem potom kar najsrčneje zahvaljuje.

Poročil se je danes g. Pavel Schetina iz Ljubljane z gospico Slavico Grilčevno v Gaberju pri Celju. — Bilo srečno!

a Učiteljsko društvo za laški okraj priredi — kakor je bilo sklenjeno — v četrtek, dne 5. majnika t. l. izlet v Št. Jur. ob Juž. žel., kjer bo praznovalo isti dan »Učit. društvo za celjski okraj« svojo 40 letnico. Tovariši, tovarišice! častna dolžnost nas veže, da se udeležimo polnoštevilno tega slavlja, saj je bilo učiteljstvo laškega okraja dolgo vrsto let nerazdružen del celjskega učit. društva; pokazati nam je, da je sinček t. j. naše društvo — vreden svoje 40 letne matere. Udeleženci naj, ako le mogoče, uporabijo zjutrajšnji vlak in se prijavijo za banket tovarišu Ant. Sivku, nadučitelju v Št. Jurju. Za polnoštevilno udeležbo prosi Anton Gnus, t. č. predsednik.

a Hmeljarsko društvo v Žalcu priredi v nedeljo, dne 1. maja t. l. dva poučna shoda in sicer ob 8. uri zjutraj v Mozirju in ob 11. uri dopoldne na Rečici in sicer na obeh krajih v šolskem poslopju.

a Družbi sv. Cirila in Metoda je poslal g. Ig. Jan, paznik v Hrastniku 5 K 80 vin. Ta svota se je nabrala na gostiji novoporočencev L. Pintar in Fr. Šentjunc v Hrastniku.

a Umrlemu drž. poslancu Ježovniku v spomin so nabrali njegovi častilci iz Vuzenice 22 K za C.-M. družbo. Hvala požrtvovalnim rodoljubom!

a Slovensko vino na razstavi v Londonu. Naš znani vli vinogradnik, gospod Norb. Zanier od Št. Paula pri Preboldu, je razstavil vino lastnega pridelka, iz gorice v Bučki gori in Viršanju v Londonu, ter pridobil našim goricam, razni že drugih mnogih odlikovanj, tudi v Londonu veliko zlato kolajno. Uzornemu vinogradniku našo iskreno častitko!

a Telovadno društvo »Sokol« v Borovljah na Koroškem se zahvaljuje za sprejetih K 48, ki so se nabrale o priliki promocije g. dr. Kramerja v Pragi. Nazdar! Odbor.

a Vstrajen samomorilec. 56 letni kočar Josip Voglar od Sv. Barbare v Halozah si je prerezal minulo nedeljo z britvo žile na rokah. Ker pa vsled tega ni umrl, so ga prepeljali v ptujsko bolnišnico. Tam ga zaradi pomanjkanja prostora niso sprejeli in Voglar je hotel potem v Dravo skočiti. Policija ga je konečno vendar le spravila v bolnišnico pod streho.

a Posledice pretepa. V Selnici so se stepli selniški fantje z bratoma Horner iz Bistrice pri

Limbušu. Pri tem je dobil Franc Horner, čevljar, take rane na glavi, da je v ponedeljek umrl. Spravili so ga v limbuško mrtvašnico, kjer se je vršil tudi komisijski ogled. Kot storišča so zaprli nekega 29 letnega težaka Sernca iz Janževga vrha. — V Ptujju je sodni pomožni uradnik Ivan Letonja iz Pazin, katerega so, kakor smo poročali, fantje v Kicarju pretepli, včeraj ponoči vsled svojih ran umrl.

a Uradni list marib. okr. glav. naznanja, da hoče južnoavstr. turnvereinska župa v Gradcu in če mogoče tudi v Mariboru prirediti za učiteljstvo posebne tečaje za mladinske igre. Vprašamo mariborsko okr. glavarstvo, ali bi sprejelo v uradni list tudi naznanilo kakega sokolskega tečaja?

Dramatično društvo v Mariboru. Zabavni večer dne 23. t. m., ki ga je priredilo »Dramatično društvo« na čast diletantkam in diletantom, je bil zelo animiran. Pevci so peli, godba igrala in na odru se je uprizorila enodejanka »Izposojena soproga«, ki je skrbela za vesel smeh. Igralke in igralci (gdč. Zinka, Posebova, ga. Planinšekova, g. Medved, Majer, Berlič) so si tokrat privoščili razne šale na odru, ki so povečale veselost. Po predstavi je govoril g. prof. Pivko o slovenski dramatik in nje zgodovini. Nato pa se je razvil živahen ples, ki je trajal do 3. ure zjutraj. Bila je to izborna domača zabava, da že dolgo ni bilo enake. Slehern se je počutil domačega. V Mariboru opažamo namreč dan za dnevom, da izginja nekdanja, takozvana frakarija, ki je bila, svoječasno mora družabnega življenja in na njeno mesto stopa čustvo, da smo vsi bratje, vsi ljudje, vsi Slovenci, čeravno različnih stanov. In to nam daje moč, in to je oni čar, ki dviga naš Maribor, ki združuje in navdušuje vse mariborske Slovence k vspešnemu in vstrajnemu delu. Našim vrlim igralkam in igralcem in vsemu društvu pa krepak »Na zdar!« in na svidenje v prihodnji sezoni. Kritik.

Iz Maribora. Pri eksekucijskem odseku tukajšnje sodnje je oficijal Pečnik, sin slovenskih starišev. Mož seve tudi razume slovenski, vendar mu slovenska beseda ni nič prav po godu. Zadnjič se je obregnil nad slovensko govoreče uslužbence sodnije, češ, zakaj vedno slovensko govorijo. Oficijala Pečnika bi opozorili, da se naj prav nič ne vtika v te stvari in naj govori kakor kdo hoče. Radi nas lahko govori Pečnik kitajski, mi se ne bomo za to spotikali. Grdo pa je, da mu je tisti jezik, v katerem je nekoč prosil svojo mater in očeta kruha, sedaj tako zopern! Pred ljudmi, ki zamučujejo in zaničujejo svojo materinščino, nima nikdo spoštovanja.

Kemično čiščenje obleke izvršuje Volkova kemična pralnica v Šoštanju. Opozarjamo narodno občinstvo, da je to pri nas edina narodna trdka te stroke. Konkurenci hoče Volku delati v novejšem času barvar M. Medwed, tudi v Šoštanju, ki ima pri Staudingerici (!) v Celju v samonemškem jeziku naznanilo, da je tam zanj »Sammelstelle«. Opozarjamo, da je ta Medwed nekdanji Sokol Medwed, ki se je preselil sedaj v Südmarkino hišo v Šoštanju, napravil s Hans Woschnaggom pogodbo in oklicuje svojo obrt na »laufzettl«-nih s podpisom Medwed (zakaj ne kar Methwert?). Čudno je, da oblaš pri-pusti, oziroma da se Medwed sam ne sramuje, da še vedno dela pod Volkovo firmo. Medwed zahaja k prireditvam feuerwehra, Südmarke itd., žena mu je zagrizena nemčurka. Slovensko občinstvo opozarjamo na inserat kemične pralnice v Šoštanju.

Druge slov. dežele.

a Shod za slovansko avstrijsko obrt in trgovino se vrši dne 14. in 16. avgusta v Ljubljani. Na njem se bodo predavali referati: 1. o gospodarskih razmerah obrtnikov in trgovcev in

kovanim povabilom. Povabljen je v hišo, sam mojster ga je povabil, oče! Skoro zajecjal je, ko je odgovoril, da pride »točno«, hvaležno je stisnil desnico gospodu Kondeliku, z največjim spoštovanjem je pritisnil poljub na rokavico gospe Kondelikove in samo šepetaje se je priporočil gospodični Pepici.

»No, Pepica — podaj roko sokolu — saj ti je ne odgrizne!« je zapovedal mojster Kondelik.

Pepica je zardela, iztegnila je roko, malo, okroglo v polovičnih rokavicah, tako da je Vejvara čutil v svoji dlani gorke končice njenih drobnih, rožastih prstov. Zdelo se mu je, da se malo trescejo, morda pa je bila to njegova roka, ki se je tako tresla!

»Poljubljam roko, gospodična ...!«

In naj se zgodi kar hoče — Vejvara se je vrgel z glavo v to morje sreče. Sklonil se je in poljubil te mile končice deklinskih prstov.

»Poglejte žabo!« je zaklical mojster. »Kako si pusti roko poljubovati!«

Pepica se je vstrašila, odtrgala. Vejvara ni opazil, kako je gospa Kondelikova sunila jezikovega moža s pestjo pod rebra.

»Kaj pa me suješ, mati!«

Gospa Kondelikova si ni mogla pomagati, bušila je v smeh. In to je bil najlepši konec. Ozvali so se poslednji pozdravi, mojster je vtaknil ključ v ključavnico, odprl, tri postave so vstopile, vrata so se zaprla, ključ zaškripal — Vejvara je stal na ulici sam in je držal še vedno čepico v roki.

Na temnem hišnem hodniku je stopicala Pe-

pica naprej, kakor s kropom polita in rdeča — tudi v temi — od te »žabe« in že je stopala navzgor po stopnjicah.

Gospa Kondelikova je sunila sedaj soproga še enkrat in ga je tiho oštevala.

»Ti si tudi govoril, Kondelik! Takole je ne smeš pred ljudmi blamirati. Sedaj ni več nobena žaba!« A mojster Kondelik je mrmral trmasto:

»No, le počakaj, Beti, ko gori razsvetiš, pogledam, če jo je to ubilo ...«

»E, pojdi no, ti boter!« se je jezila gospa, ampak samo tako v šali in bila je zelo srečna, da se je tako zgodilo.

In zopet in zopet se ji je zdelo, da se je rodbina Kondelikovih pomnožila za enega člana ...

Medtem je korakal Vejvara s sokolskim korakom proti Karlovemu trgu in skozi Spaleno ulico nekam v staro mesto. Toda čim dalje je šel, tem bolj počasi je korakal, ne da bi vedel za to. In vedno je držal čepico v roki. Bila je topla noč in Vejvara je sam gorel. Ah, kak dan je bil danes! Ali je vse resnica, kar se je v teh par urah zgodilo? Ali je stiskal roko Pepičino? Ali ji poljubljaj prste? Kako se je to zgodilo, da je po strašnem Nageljskem večeru prišel današnji dan!

Pepica! Pepica! Zlato dete milo — ali se še kdaj srečava tako? Vejvaru se je topilo srce. Tako blažen se še ni nikdar vračal domov. Spomnil se je na tajni izlet — ali res pojde gospod Kondelik? Ah — ko bi mogla iti tudi Pepica z njimi! Ali je to popolnoma nemogoče? Vejvara si je zatrjeval, da na-

pne vse svoje moči, da izve konečni cilj tajnega sprehoda — pa bi morda milostljiva gospa — (Vejvara je tudi na tihem govoril tako spoštljivo o materi dragega dekleta) — Pepica lahko šle naprej z vlakom — in dobili bi se tam z očetom in — z njim, z Vejvarom. Prav nič ni bil domišljav, vendar mu je prišlo potihoma na misel, kako bi bratje gledali, ko bi bil v družbi take vljudne, solidne rodbine in ko se za njim — za njim! je govorilo značilno v Vejvaru) — pripelje tak ljubeznjiv popek ...!

Vejvara se je zdel skoro samemu sebi junak. In ko je stopil v svojo sobico, ga je bilo sram, da mora danes spati v teh mehkih pernících. Danes bi zaspal v košu ali vsaj v telovadnici na deski pod konjem! Glavo bi naslonil makari na klado, prikril bi se z ono trdo pohojeno žimnico v sokolski dvorani — in vendar bi spal kakor na rožah.

Polagoma je začel dremati. Lahko noč, gospod Kondelik, lahko noč, milostljiva gospa, in vi, mila, draga, ljubeznjiva Pepica — lahko, srečno, blaženo noč!

Vejvara ni več mislil. Ko je legel, se mu je zdelo, da leži na deski, da ima pod glavo klado, in da se je prikril s to žimnico, na katero je brat Lvovski vedno tako težko padel, ko je skakal poslednji z bratom Hermanom šestnajst in pol stopinj na daljavo. Vejvara sam je skočil enkrat samo na trinajst in pol. Seveda, brata Lvovski in Herman sta bila dva »pedalista« in v sokolovi dvorani so ju klicali: brat Noga!

Dalje sledi.

o njihovi organizaciji, kakor tudi o poljedelski organizaciji v severni Avstriji, 2. o gospodarskih razmerah obrtnikov in trgovcev na jugu Avstrije, ter o poljedelski organizaciji na jugu Avstrije v Bosni in Hercegovini. Na tem shodu se bode osnovala Državna zveza slovanskih obrtnikov v Avstriji in enaka zveza trgovcev.

a Marijina devica — mati — morilka, vse v eni osebi je 22 letna posestnikova hči Lenčka K. iz Zgoš pri Begunjah. Ona je porodila dne 22. aprila zdravo moško dete a že drugi dan ga je zadavila. Nesrečna devica je priznala zločin in sedaj je že zaprta v Radovljici. Njeno Marijino družbo je ustanovil sam škof in njegov nadpastirski blagoslov tako slabo učinkuje, kaj še le imamo potem pričakovati od onih družb, ki si jih ustanavljajo navadni kaplani.

a Bo že skoro konec? Te dni so nastopili svoje kazni radi septemberskih dogodkov l. 1908 gg. Josip Bukovnik, Danilo Cerar in Arnošt Windischer. Poslednji že nastopa drugo trimesečno kazen.

a V Gradišču ob Soči je nekaj nad 30 slovenskih rodovin, o katerih vedno piše goriški „Corriere“, da pomenijo nevarnost za italijanstvo. Sedaj pravi „L' Eco“, da se Slovenci poitalijančujejo, kar je deloma resnica. Da se temu naravnemu procesu pride v okom, bi bila slovenska šola potrebna. Ciril-Metod, čujta!

a Eksplozija v Trstu. V Dreherjevi hiši pri borznem poslopu se je včeraj izvršila velika eksplozija plina. Učinek je strašen: tri osebe so težko, štiri lahko ranjene. Grom so čuli po celem mestu. Nesrečo je povzročila zanikarnost delavcev. V četrtek bi se bila imela otvoriti Dreherjeva gostilna, sedaj bode pa že treba kake mesece čakati. — Po noči je začel izhajati v eni sobi plin in tega se je celo noč toliko nabralo, da je zjutraj s pokom eksplodiral, ko se je vnel.

Obrambni vestnik.

Več življenja v Ciril-Metodove podružnice! — Mnogo je pri nas takih podružnic, ki bi jih bilo treba vsako leto nanovo vzbuditi in zdramiti v življenje. Krivi so tega vodilni ljudje v dotičnih podružnicah, ki ali nimajo smisla za redno in vztrajno društveno delo ali pa so prekomodni, da bi se malo zganili! — Poglejmo Čehe ali celo še Nemce, ki nastopajo povsod bojno in napadajoče proti Slovanom, kako se v njihovih šulvefejskih in südmarkinih podružnicah dela.

C.-M. podružnica v Središču prav lepo napreduje, uvedla je sedaj tudi že povsod družbine nabiralnike. Po naših gostilnah se pridno razpečavajo plačilni listki, zlasti moramo v tem pohvaliti gospodično Kolaričevo v Horvatovi gostilni, ki je v kratkem času porabila nad 2.000 plačilnih listov. Bodi mo povsod dosledni pri najmanjših malenkostih, in bomo mnogo dosegli.

Češka požrtvovalnost. Kakor znano, so Čehi meseca septembra 1909 zečeli nabirati za svoj milijonski dar svoji šolski matici kot nekaj odgovor na Roseggerjev fond — koncem februarja 1910, torej tekem 6 mesecev se je nabralo in že tudi vplačalo en milijon kron. Zbirka se nadaljuje, na drugi milijon je vplačanih že čez 60.000 kron. In kako je pri nas? — Kljub temu, da se posamezniki mnogo trudijo in žrtvujejo, imamo še med nami celo vrsto ljudi, ki so koj slabe volje, če vidijo nabiralnik naše šolske družbe, ljudi, ki ne rabijo narodnega kolk, ne zahtevajo plačilnega lista, pohajajo nemške trgovine, govorijo v uradih lepo nemško in so povrh še boljši Slovenci! Važno nalogo vrši v češkem obrambnem delu češko ženstvo. Za vzgled naj navedem le žensko sekcijo Matice šolske v Pragi, ki je v letu 1909 sama nabrala 73.000 kron. In naše podružnice, ne rečemo, naj bi storile toliko, to ni mogoče; a vendar bi lahko živele vse in res redno in z vneto delale vsaka v svojem delokrogu, in celotna naša družbina organizacija bi predstavljala takrat vse drugačno silo, ko danes.

Letošnji glavni zbor Südmarke se vrši 7. in 8. maja v Lincu. V preteklem, t. j. 21 letu svojega obstanka je poskočilo število članov »Südmarke« od 55.701 na 70.646, kar znači zares mogočno organizacijo s približno 850 podružnicami. Za tekoče leto je Südmarka že izdala geslo: 100.000 nas mora biti, in podružnice že gredo s podvojeno silo na delo, da pridobijo Südmarki zahtevanih 100.000 članov. V tem pogledu pač še naša družba daleč zaostaja za Nemci, tudi relativno. Števila članov in članic po naših podružnicah je običajno tako majhno, da podružnice o tem prav rade molčijo. Ta nedostatek je pa tudi delni vzrok mrtvila, ki vlada še v nešteti podružnicah. Ne da se tajiti, da se v velikem številu članov

v podružnicah kaže narodna zavednost dotičnega okoliša in da se le tem potom trajno krepi in nanovo oživlja in preraja tako veliko zasnovana organizacija kakor je družba sv. Cirila in Metoda. — Podružnice na delo, pridobivajte novih članic in članov, da naraste naša narodna vojska ob jubilejnem družbenem letu na 30.000, kar je lahko dosegljivo.

Südmarka je imela v letu 1909 550.000 K dohodkov, torej za celih 100.000 kron več ko prejšnje leto. Na novo se je ustanovilo 115 podružnic, število članov znaša 71.000. Za naseljevanje je izdala leta 1908 — 190.529 K, leta 1909 — 159.431 K. Te vsote so pač izključno porabili ob naši jezikovni meji.

Za Roseggerjev fond je nabranih že 2.000.000 kron; zbiranje se nadaljuje ter je nanovo že podpisanih zopet 100 prijav po 2.000 K. V primeri s tem je naš znesek po 200 K vendar malenkosten, pa kako pomalem narašča število slovenskih brambovcev. Za imenovani nemški bojni fond je prispevalo po 2.000 K ali še več 25 okrajnih zastopov (štajerskih), 71 občin, 41 hranilnic, 16 bank in podobnih denarnih zavodov, 25 industrijskih podjetij, 3 gospodarske zadruge, 34 kamnov so zložili nemški visokošolci, 23 kamnov nemški »turnarji« in pevska društva itd. Izmed posameznih kronovin je največ prispevala za Roseggerjev fond Češka (316 kamnov), Duha (238 kamnov). Na tretjem mestu je Štajerska s 126 kamni. Na Kranjskem samem se je dobilo 11 kamnov in 1 na Primorskem. Nemčija je udeležena na tej zbirki s 102 kamnom ali 204.000 kronami.

Najnovejša brzojavna in telefonična poročila.

BJÖRNSTJERNE BJÖRNSON UMRL.

Pariz, 27. aprila. Sinoči ob 9. uri 15 min. je umrl tu veliki norveški pesnik, pisatelj in zagovornik tlačenih in zatiranih, Björnstjerne Björnson. — Okrog smrtne postelje so bili zbrani vsi člani njegove rodbine. Umrl je mirno in brez bolečin.

Björnstjerne Björnson je bil rojen dne 8. dec. 1832 v Oesterdal kot sin protestantskega župnika. Preživel je svojo mladost v Ronsdal in študiral od l. 1852 v Kristianiji. Svoje literarno delo je pričel s kritikami in feljtoni. Kot dramatik je debitiral z enodejanko »Med bojno viхро«. L. 1857 so ga poklicali kot gledališkega ravnatelja v Bergen. Da bi imel mir za svoje pisateljevanje, se je preselil v Rim in bival po Nemškem in Francoskem. V tem času so nastale njegove epohalne kmečke povesti: »Arne«, »Čvrsti dečko« in drame kakor je »Kralj Swarre«. Ko se je vrnil domu, mu je naklonil storthing pesniški štipendij v znesku 3.600 kron; ta štipendij je pa Björnson l. 1885 odklonil, ker ga ni dobil tudi Kieland. Od l. 1865 do 1867 je vodil gledališče v Kristianiji, si je osnoval l. 1870 neke vrste svoboden oder in je odpotoval l. 1873 zopet v Nemčijo in Rim. 1875 si je kupil posestvo v Gudbrandsdal in je stanoval včasih tam, včasih v Parizu. Björnsonovo slovstveno delovanje delimo v dva dela: romantično-religiozen do l. 1874 in naturalističen od tega leta naprej. Iz druge dobe so znane drame: »Polom«, »Urednik«, »Kralj«, »Rokavica«, »Čez naše moči«, »Zemljepis in ljubezen«, »Laboremus«.

SEJA PRORAČUNSKEGA ODSEKA.

Dunaj, 27. aprila. Proračunski odsek je danes nadaljeval razpravo o ministerskem svetu in upravnem sodišču. Posl. Choc je izrazil željo, naj bi vlada podala natančen seznam tistih postavk, katere je nameravala odložiti. Protestira tudi odločno proti temu, da je stopila avstrijska poštna hranilnica zaradi novega državnega posojila v zvezo z nemško banko v Berlinu; na tak način nastane nevarnost, da pridemo v popolno gospodarsko in politično odvisnost od Berolina. Zahteva, naj vlada naznani, po kakih načelih se ravna pri dispozicijskem fondu za časopisje. — Seja se nadaljuje.

FINANČNI ODSEK.

Dunaj, 27. aprila. Finančni odsek je pričel z generalno debato o finančnih zakonih.

VSTAJA V SEVERNI ALBANIJI.

Skopje, 27. aprila. Pri bojih okrog Stimlje je bilo udeleženih okrog 10 tisoč Albancev, katere je napadel Šefket-Torghut paša od vseh strani. Desno krilo so Albanci kmalu potisnili nazaj in oslabili s tem centrum in levo krilo. Napredovanje do Prizrena nemogoče. Kačanikovo sedlo in važno tamošnje pozicijo ob železnici še imajo vedno Albanci v rokah. Železniška zveza je pretrgana, poštni vlak se je moral od Kačanika vrniti v Skopje. Položaj je zelo resen.

POTOVANJE ITALJANSKEGA KRALJA.

Rim, 27. aprila. »Secolo« poroča, da pojde italijanska kraljeva dvojica po slavnostih ob priliki obiska monakovskega kneza v Cetinje in Carigrad.

FINANČNE STISKE KRALJEVINE ČESKE.

Praga, 27. aprila. Zveza čeških mest je podala vladi memorandum v zadevi finančnih stisk, v ka-

terih se sedaj nahaja češka kraljevina. Isti memorandum se je izročil tudi vsem češkim državnoborskim klubom.

ZA PONESREČENCE V SRBIJI.

Petrograd, 27. aprila. Ruski car Nikolaj je daroval za one prebivalce v Srbiji, katere je oškodovala povodenj, 26 tisoč frankov.

OBLETNICA VLADE MEHMEDA V.

Carigrad, 27. aprila. O priliki obletnice, kar je zasedel Mehmed V. turški prestol, je prestolnica vsa v zastavah; zvečer bode svečano razsvetljena. Vojaške godbe hodijo po mestu in igrajo.

VELIK POŽAR.

Budimpešta, 27. aprila. V vasi Czaky je izbruhnil požar, ki je uničil 30 hiš in 46 postranskih poslopij. Škoda se ceni na 150 tisoč kron.

PRINC JURIJ.

Beligrad, 27. aprila. Sinoči je došel princ Jurij zopet v belgrajsko častniško kazino. Častniki so ga z največjim navdušenjem sprejeli. Princ je rekel, da ne pojde več v Milanovac nazaj, temveč si je prosil dopust in se pojde zdraviti v različna evropska kopališča. Ljudstvo je princa tudi na cesti živahno pozdravljalo.

Po svetu.

Hofrichterjeva zadeva. Obtožnico so Hofrichterju že izročili. Ona obsega 1165 strani in izjave 47 prič. Tožen je radi umora in poskušene umora v 11 slučajih.

Amerikanska svetovna razstava se bode vršila l. 1915 ob priliki otvoritve panamskega prekopa v New-Orleansu. Severnoameriška vlada je že zagotovila pomoč in podporo.

a Generalov sin — ubijalec. Mornarsko sodišče v Toulonu je obsodilo nekega mornarja, ki je v družbi z dvema drugima nekega ubil. Obsojeni mornar, ki je sin nekega generala v Parizu, je dobil 3 leta ječe in mora plačati 50 frankov globe. Njegova tovariša sta dobila več.

a Otrok — mučenik. Sodišče v Gdanskem (Danzig) je obsodilo trgovca Ziemia in njegovo ženo radi nečloveškega ravnanja s 13 letno hčerjo na 6 in na 3 mesece težke ječe. Gospodinj po so zaprli za eno leto, ker je storila nad dekletom več nesramnih pogreškov.

Učenca

ki ima veselje do čevljarske obrti, sprejme takoj **Štefan Strašek, Celje.** 291 2-1

Apnenica s kamnolomom

v Celju razpošilja vsak dan sveže

žgano apno

v izborni kakovosti po znižani ceni. Velika izdatnost in maščoba! — Čisto bela barva! — Gnojno apno prodaja kmetovalcem po nizki ceni. 288 2-1

Dve krasni

stanovanji

vsako obstoječe iz 4 sob s prip. z že obdelanim vrtom za sočivje in lepim parkom ter lastno kopaljo v Savinji itd. se v vili »Savinski dvor« (Sannhof), oddaljeni 5 minnt od sredine mesta Celje, takoj oddata v najem. — Vpraša se pri t. č. oskrbniku **Josipu Berku**, knjigovodji Posojilnice v Celju, ogleda pa na licu mesta vsak dan od 1. do 3. ure popoldan.

Večja češka tovarna sprejme

mladega uradnika

trgovsko naobraženega, večkega slovenske in nemške korespondence. — Eventuelno se sprejme mlad gospod brez prakse. — Ponudbe s prepisi spriceval pod »Uradnik« na upravništvo tega lista do 1. prihod. meseca. 278 3-2

R. DIEHL, žganjarna, Celje

priporoča svojo veliko zalogo doma žgane slivovke, tropinovca, brinovca, vinskega žganja i. domačega **konjaka.**

Kapunov grad

posestvo poleg kapucinskega mosta v Celju, na prijetni višini ležeč je **na prodaj**.

Lega krasna in zdrava, divni razgled čez mesto Celje in okolico. Vodovod vpeljan.

Poleg grada je prilično 4 orale zemljišča, vrt za zelenjavo, plemenito trsje in nasajeno sadno drevje, njiva, travnik in senčnati gozd, kateri meji na mestni log celjski. Za stavbišča brezprimerno lepa lega. — Pojasnila daje

Anton Cvenkel, trgovec in posestnik,
Št. Peter v Savinski dolini. 292 8-1

Učenca

sprejme takoj
Zvezna trgovina v Celju

Nikdar več

ne menjam mila, odkar uporabljam **Bergmannovo** Steckenpferd-iližino mlečno milo (smarka Steckenpferd) od Bergmann & Co. v Tešnju na Labi, da to milo, ki edino najbolj učinkuje vsa medicinska mila proti solčnim pegam, kakor tudi neguje lepo, mehko in nežno polt. Komad stane 80 vin., dobiva se v vseh lekarnah, drogerijah in parfumerijah. 120 40-11

Veletgovina z železnino

'MERKUR'

PETER MAJDIČ

Celje.

se priporoča za nabavo vsakovrstne železnine, stavbenih nosilcev, portlandskega in roman cementa, strešne lepenke, žičnih mrež, kovanih in žičnih ograj vsakovrstne izpeljave, vseh potrebščin za vodovode in vodnjake, različnih okovov in orodja za vsako obrt.

Nadalje priporoča vsakovrstne gospodarske stroje, kakor: vitelje, mlatilnice, škropilnice za vinograde itd.

Postrežba točna.

269 14-5

Cene nizke.

Predno si nabavite kak pisalni stroj, zahtevajte prospekt, brezplačno in brezobvezno razkazovanje stroja pri

Zvezni trgovini

V Celju.

Pisalni stroj z vidno pisavo

L. C. SMITH & BROS

ima: tečaj na krogah pri vozu, tečaj na krogah pri izseku, tečaj na krogah pri tipkinem dvigalu.

266 -5

Noben drug pisalni stroj nima teh eminentnih prednosti. Ta stroj je vspeh 20 letnih izkušenj v izdelovanju samopisnic. V najkrajšem času se je prodalo 100.000 teh strojev v popolno zadovoljnost odjemalcev, ki stavijo pri nakupu velike zahteve. Ako se mudite v Celju, ne zamudite prilike si ogledati ta najpopolnejši pisalni stroj.

Zahtevajte brezplačno razkazovanje stroja! — Zahtevajte prospekt!

10 letno funkcijsko jamstvo!

Kemična pralnica

H. Volk v Šoštanju.

Urejena z najnovejšimi stroji. Se priporoča za čiščenje raznih oblek. — Delo solidno in se v teku tedna zgotovi. — Za v snaženje izročene stvari se jamči.

Edino narodno podjetje te vrste!

Zbiralnica za Celje in okolico pri gosp.

Jožefu Hočevarju v Celju

Modni salon — Kolodvorska ul. št. 5.

Slovenci! Kupujte vžigalice v korist družbi sv. Cirila in Metoda!

Poštno hran. račun št. 54.866.

Telefon št. 48.

Najboljša prilika za sigurno štedenje je plodonosno nalaganje gotovine pri denarnih zavodih, ki nudijo najugodnejše pogoje.

'LASTNI DOM'

registrovana kreditna in stavbena zadruga z omejeno zavezo v Gaberju pri Celju

Pisarna je v Celju, Rotovške ulice št. 12

sprejema hranilne vloge od vsakega, je član zadruge ali ne, na tekoči račun ali na hranilne (vložne) knjižice in jih obrestuje letno po

pet od sto (5%)

Uradije se vsak dan razen nedelj in praznikov od 8.—12. ure dopoldne.

Hranilne knjižice drugih denarnih zavodov sprejema kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje prenehalo. — Rentni davek plačuje zadruga in ga ne odteguje vlagateljem tako da dobijo na leto celih 5 K od naloženih 100 K. — Posojila daje proti 6% obrestovanju na osebni kredit, proti zastavljenju vrednotic, dragocenosti ali nepremičnin na menice ali dolžna pisma. — Odplačuje se na račun glavnice in obresti v mesečnih ali v posebej dogovorjenih četrt — oziroma polletnih obrokih

54

Edino narodno kamnoseško podjetje v Celju.

Prva južnoštajerska kamnoseška

industrijska družba.

Brzjavlj.: 'Kamnoseška industrijska družba Celje'.

Stavbena in umetna kamnoseška obrt s strojnim obratom.

Specijalna delavnica in podobarski atelje za umetna cerkvena dela kakor: altarjev, obhajilnih miz, prižnic, kropilnih in krstnih kamnov itd.

Brušenje, polivanje in struganje kamna s stroji.

Mnogoštevilna zalog nagrobnih spomenikov iz različnih marmornih vrst granitov in sljenitov po raznovrstnih narisih in nizkih cenah.

Naprava zidanih ali betoniranih rodbinskih grobišč (rakev).

Tiskovanje cerkva, dvoran in hodnikov s šamotnim ali cementnim tlakom.

Izdelovanje pohištvenih plošč iz različnih najbolj idočih marmornih vrst v vseh oblikah. Popravljanje spomenikov, ude-